

Flickan från Södermalm

Vem är den käcka Stockholms-flick-a, som ald-rig mis-ter sitt hu - mör? Vems
 ö-gon bru-ker he-tast blic-ka, vem är det jämt som o-dygd gör? Vem
 har så vackra vi-ta tänder, vem är så blyg som en ga-sell? Vem sit-ter här och klappar
 händer och är så väldigt söt och snäll och sjunger med i kväll
Tempo di valse
 Det är flickan från Sö-der-malm smärt och smidig som ök-nens palm, står
 för mitt sin-ne. Sol-bränd i skin-ne. Rapp i tungan och
 snar till svar men dock all-tid så söt och rar, mun-ter i sin-
 ne. Li-vet så lätt hon tar.

I går till Älvsjö skull' jag fara
 Sån't kan ju hända någon gång.
 Men det kan ofta roligt vara,
 ty tunneln är ju ganska lång.
 När det blev riktigt mörkt omkring mig
 tog jag den närmsta flicka fatt.
 Och sedan störde ingenting mig,
 då det blev ljust, brast jag i skratt
 den som i knät mitt satt:

Det var flickan från Södermalm
 smärt och smidig som öknens palm,
 står för mitt minne
 solbränd i skinne'.
 Rapp i tungan och snar till svar
 men dock alltid så söt och rar,
 munter i sinne',
 livet så lätt hon tar.

Jag flackat runt kring hela jorden
 från Singapore till Senegal.
 En dag jag kom till gröna borden
 i Montecarlos gyllne sal.
 Där var ett liv som själva fanken
 ej nånsin jag har maken tänkt.
 Det var en liten tös, som banken
 i Montecarlo gladligt sprängt
 och tänk Er så befängt:

Det var flickan från Södermalm
 smärt och smidig som öknens palm,
 står för mitt minne
 solbränd i skinne'.
 Rapp i tungan och snar till svar
 men dock alltid så söt och rar,
 munter i sinne',
 livet så lätt hon tar.